

רבי אלעזר שואל את רשב"י מה מקומו ומעלתו בעולמות העליונים

קָרִיב לְגִבְיָהּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אָמַר לִיה, אָבִא, מָה

אָנָּא הָתָם ואז התקרב אליו רבי אלעזר בנו ושאל אותו אבא מה מקומי

ומעלתי באותו עולם. **אָמַר לִיה (ס"א זַפְאָה חוֹלְקָךְ בְּרִי, זְמַן סִגִּי יְהֵא דְלָא תִתְקַבֵּר**

גָּבֵאי אמר לו רשב"י אשרי חלקך בני, אמנם דע שזמן רב אתה לא תקבר אצלי[נא], אָבִל)

אור הרשב"י

בית המדרש של חכמה זו בשוק של מזונות שרגלי כל אדם נכנסים לתוכו הלא תמצא מ"ש בגמרא על ר"ח ששנה לשני תלמידיו בשוק וכעס עליו רבי בנוזפה שלושים יום, ופרשתי בסה"ק כ"כ רתח עליה מפני ששנה להם סתרי תורה, ואתה אשר בעיניך השלמת לימוד שלך ופנית להעמיד תלמידים, ועוד מעט ויעלה בדעתך להכניס ילדים מן המקרא לסתרי תורה, ואם ראית בספר הזוהר בדורו של אדונינו רשב"י זע"א, הווי ינוקי דבי רב לומדים סתרי תורה, אין דור זה דורו של רשב"י, ועוד אותם ינוקי כבר פירש עליהם רבינו האר"י ז"ל מה היו ואיך היו גדולים מוקנים. איך שיהיה שמע לעצתי ותן כבוד לסתרי תורה, ואל תולול בלימודם ואל תזוה דעתך עליך, ואז עשה והצלח בלימודך כי אפשר ברבות הימים הקדוש ברוך הוא יעזור ויתן לך שכל להשיג ולהבין האמת מפי סופרים ומפי ספרים אמתיים, ואתה שלום.

[נא] כדאיתא בבבא מציעא דף פד עמוד ב' כי הוה קא ניהא נפשיה אמר לה לדביתהו: ידענא בדרבנן דרתיחי עלי (יודע אני שהחכמים כועסים עלי על שמסרתי גנבים למלכות וביניהם היו גם קרובי משפחה שלהם) ולא מיעסקי בי שפיר, אונגנין

הלימוד היומי

דע לך ידידי כי אני הדל תהילות לאל יודע אני בעצמי שאיני יודע כלום, על כן אומר ראוי להיות נקרא יודע מאחר שאני מכיר האמת על עצמי שאיני יודע, אבל עליך אני אומר שאין אתה יודע אף על פי שלא ראיתך מאחר שראיתי במכתבך שאתה חושב עצמך יודע. ודע לך שאין כונתי בדברים אלו לבטלך מן המודך בע"ח אלא אני אומר למוד עשה והצלח, ורק לא תבא לפרש מדעתך דבר בשער זה ממה שראית כתוב בשער אחר אף על פי שהמקום והשם שוה כי אפשר דכאן מדבר על בחי' זו בעולם זה וכאן מדבר על בחי' זו בעולם אחר, וכאן מדבר בחב"ד וכאן מדבר בחג"ת אלא קורא את החג"ת בשם חב"ד בערכין, וכן כיוצא בזה. קנצי למילין בכל עת תחליט בדעת לומר איני יודע ותחשוב בעצמך אפילו למדת ע"ח עשרה פעמים עכ"ז בפעם הי"א אתה לומר אותו כמו שאומרים אנשים פשוטים אדרא רבא ואדרא זוטא, ואם ידעת לפרש איזה רמו בפסוק בהקדמה של הסוד לא תפרש אלא בהקדמה קצרה, וגם בזאת יראה ופחד ורעדה תהיה בלבבך אולי ח"ו שגית ברמז זה, כי באמת חכמה זו אינה כסחורה של חנוונים שיד כל אדם ממשמש בה, ואין

בְּרִי דָּלָא תְּדַפֵּר הָכָא. אֲבָל בְּהֵוּא עֲלָמָא, דּוּכְתָא
 דִּידִי וְדִידְךָ בְּרִירָנָא. אַמְנָם בְּנֵי אֵל תִּזְכּוּר כַּאֵן אַת זֶה, כִּי בִּאוּתוֹ עוֹלָם מְקוּמִי
 וּמְקוּמְךָ בִּרְרִיתִי שְׁנֵהִיָּה בִּיחֹד. וְכַאֲיִן אֲנִן עִם אֵינוֹן צְדִיקָא, דְּזַמִּינִין
 לְשַׁבְּחָא לְמֵאֲרִי עֲלָמָא, דְּאֲנוֹן מְלֹאכִין דְּמִשְׁתַּמְשִׁין
 דְּקַמִּיָּה. אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ עִם אוֹתָם הַצְדִּיקִים שֶׁבֶּן עֶדֶן, שֶׁהֵם עֲתִידִים לִזְמֹר וּלְשַׁבַּח לִפְנֵי
 בּוֹרָא עוֹלָמִים, שֶׁהֵם סוּד הַמְּלָאכִים הַמִּשְׁמָשִׁים לִפְנֵינוּ, הִדָּא הוּא דְּכֻתִּיב,
 (תְּהִלִּים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פָּנֶיךָ
 וְזֶהוּ מַה שֶּׁאֵמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתֵהִלּוֹתָיו 'אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת
 פָּנֶיךָ', דִּהְיִינוּ שֶׁהַצְדִּיקִים הֵם הַמְּזַמְּרִים וּמְוֹדִים וְאוֹמְרִים שִׁירָה בְּכָל יוֹם לִפְנֵי רִיבּוֹן הָעוֹלָמִים.
 (עַד כַּאֵן מִהַהֲשַׁמְטוֹת).

אור הרשב"י

יומא חד הוה קא מינציא דביתהו בהדי
 שבכתא, אמרה לה: תהא כבעלה שלא ניתן
 לקבורה! אמרי רבנן: כולי האי ודאי לאו
 אורח ארעא! איכא דאמרי, רבי שמעון בן
 יוחאי איתחזאי להו בחלמא, אמר להו:
 פרידה אחת יש לי ביניכם ואי אתם רוצים
 להביאה אצלי. אזול רבנן לאעסוקי ביה, לא
 שבקו בני עכבריא. דכל שני דהוה ניים רבי
 אלעזר ברבי שמעון בעיליתיה לא סליק חיה
 רעה למיתיהו. יומא חד מעלי יומא דכיפורי
 הוה, הוו טרידי, שדרו רבנן לבני בירי
 ואסקוהו לערסיה, ואמטויה למערתא
 דאבוה. אשכחוה לעכנא דהדרא לה
 למערתא, אמרו לה: עכנא עכנא פתחי פִּיךָ
 ויכנס בן אצל אביו, פתח להו.

בעיליתאי ולא תדחלין מינאי. אמר רבי
 שמואל בר נחמני: אישתעיא לי אימיה
 דרבי יונתן, דאישתעיא לה דביתהו דרבי
 אלעזר ברבי שמעון: לא פחות מתמני סרי,
 ולא טפי מעשרין ותרין שנין אונגיתיה
 בעיליתא. כי הוה סליקנא מעיננא ליה
 במזויה, כי הוה משתמטא ביניתא מיניה
 הוה אתי דמא. יומא חד חזאי ריחשא דקא
 נפיק מאוניה, חלש דעתאי. איתחזי לי
 בחלמא, אמר לי: לא מידי הוא, יומא חד
 שמעי בזלותא דצורבא מרבנן ולא מחאי
 כדבעי לי. כי הוו אתו בי תרי לדינא הוו
 קיימי אבבא, אמר מר מילתיה, ומר
 מילתיה, נפיק קלא מעיליתיה ואמר: איש
 פלוני אתה חייב, איש פלוני אתה זכאי.

הלימוד היומא

אדרא זוטא קדישא

מתאר את אותו יום קדוש שרשב"י הסתלק מן העולם

ח"ג האזינו דף רפ"ז ע"ב

תָּאנָא בְּהוּא יוֹמָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּעָא לְאַסְתִּלְקָא

מִן עֲלָמָא וְהוּא מְסִדֵּר מְלֵוִי שְׁנִינוּ, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׂרַבִּי

שמעון בר יוחאי רצה [נב] להסתלק מן העולם דהיינו שהיה צריך להסתלק מן העולם ונתן

הסכמתו לכך שזה יהיה ביום ל"ג בעומר והיה מסדר את דבריו שהרי כל עסקו היה בתורה

הקדושה ובעיקר בסודות התורה והיה מסדר את הסודות הגדולים שיש לו כדי שיוכל

לגלות אותם ביום הזה. **אֶתְכַנְשׁוּ חֲבֵרֵי לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן** התאספו

החבריא קדישא לבית רשב"י כדי להיות עמו ביום הקדוש הזה ולזכות לשמוע ממנו את

הסודות שלא שמעתן אוזן מעולם ולהיות עמו בעת עליית נשמתו שאז עולות עמו הרבה

נשמות שלא יכלו עד עתה לעלות ולכן הוא עת רצון. **וְהוּוּ קָמִיָּה רַבִּי**

אֶלְעֶזֶר בְּרִיָּה וְרַבִּי אָבָא וְשָׂאֵר חֲבֵרֵי והיו לפניו ר"א בנו ור'

אבא ושאר החברים כי הם היו באדרא רבא עשרה, ושם נסתלקו שלשה ועתה נשאר

אור הרשב"י

היום שהיה צריך להסתלק מן העולם, והוא

נתן את הסכמתו על היום הזה, שהוא יום

חשוב מאד, וכנראה מוזמן מששת ימי

בראשית.

[נב] וכי מי רוצה להסתלק מן העולם, והרי

האדם בעוה"ז מסגל תורה ומצוות ומעשים

טובים ויפה שעה אחת של תורה ומצוות

בעוה"ז מכל חיי העוה"ב. אלא פירושו הוא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שבעה ורשב"י הוא שביעי קודש בחי' שב"ק. **וְהָיָה מִלֵּיא בֵּיתָא** והיה הבית מלא מכל שאר התנאים והחכמים שהיו באותו דור שכולם באו לבקר את רשב"י כששמעו שהיה חולה ועומד להסתלק מן העולם.

זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא דְּאַתְּמֵלִי בֵּיתָא הרים עיניו רשב"י וראה שנתמלא הבית מהחכמים הנ"ל וכנראה גם מנשמות הצדיקים ופמליא דלעילא. **בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר** בכה רשב"י כי ראה שהשכינה הקדושה עדיין לא הגיעה, והראיה לכך, שכולם יכולים להכנס בלא רשות, כי עדיין לא ירדה אש סביב הבית ופחד שמא גרם איזה חטא. ואמר רשב"י **בְּזִמְנָא אַחְרָא פֶּד הָיִינָא בְּבִי מְרַעִי** בזמן אחר כאשר הייתי בימים הראשונים בחולי [נג], **הָוָה רַבִּי פְּנַחַם בֶּן יֶאִיר קָמָאִי** ואז היה ר' פנחס בן יאיר לפני, כי בא לבקר אותי. **וְעַד דְּבִרְיָנָא דּוֹכְתָּאִי אֲזִרְכוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא** ובעוד שבררתי מקומי בג"ע הוסיפו לי חיים והמתינו לי עד עכשיו לזמן הזה. **וְכֵד תִּבְנָא אַסְחָר אֵשָׁא מִקָּמָאִי וּמַעְלָמִין לָא אַתְּפִסְק** וכאשר חזרתי מג"ע והמשכתי לחיות בעוה"ז בריא ושלם, מאז תמיד מסובבת אש של השכינה הקדושה סביב ביתי ומלפני, ומעולם לא פסקה האש מאז ועד עתה. **וְלֹא הָוָה עָאֵל בַּר נֶשׁ אֱלָא בְּרִשּׁוֹתָא** ולא היה נכנס אדם אצלי ברשות.

אור הרשב"י

[נג] והוא אותו חולי המוזכר בסוף ההוספות של זהר דברים וכן בזהר חדש דף כ"ד שעדיין היה רבי פנחס בן יאיר חי וקיים ובאו הוא ורבי אבא ורבי חייא. ואז בירר הרשב"י את מקומו בג"ע שהוא עם אחיה השילוני ואח"כ נתרפא מאותו החולי, (יין הרקח).

הלימוד היומם

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000